

UN NOI QUE ES DEIA FERRAN

Som, més o menys, de la mateixa quinta...

El record més llunyà que en tinc d'ell em remet als anys seixantes, cap allà el 65 o 67 a tot estirar, quan es presentà al taller del meu pare amb un quadre de notables proporcions -segurament seria un 60 figura- d'una composició original, atrevida, a base d'objectes vells, d'entre els que recordo uns sabatots i una carota de carnaval que em mirava amb uns ulls buids i una ganyota enigmàtica, burleta.

El noi -aleshores ambdós ho érem, de joves- demanava si li podien emmarcar amb un senzill llistó de pi, car la seva economia incipient no li permetia d'anar a un establiment especialitzat i per això acudia a una fusteria.

Van posar-se d'acord l'encarregat i ell, i deixà l'obra al taller. Allò em va permetre de conyuire uns quants dies amb el quadre, de ficar-m'hi dintre.

Vaig descobrir-hi virtuts i -perquè no?- defectes, però per damunt de tot una força vitalista, una "joie de peindre", un no defugir els problemes de la representació figurativa, sinó encarar-los i tombar-los al teu favor: el talent.

Si n'havia de tenir d'importància per a mi aquell quadre que, després de veure museus a Madrid, París i Florència, i totes les pintures, pinturetes i ninots que un amant de l'art és capaç d'aguantar durant els quinze o vint anys transcorreguts des d'aleshores, encara el tinc -i bastant sencer- a la barretina: al museu imaginari, que en deia Malraux, i sense intenció de desprendre-me'n.

Des de llavors som amics, li he seguit exposicions a Sabadell i a la capital, es va casar, té dos fills maquisims i viu a Sant Cugat.

La darrera exposició, que es despenja mentre escric aquestes ratlles, l'ha vinguda a fer vora casa, a Intel.lecte.

Els crítics ja hi deuen haver dit la seva. Jo em quedo amb les cinc primeres línies del catàleg, reproduïdes d'un escrit autògraf del romà Luigi Severini, que diu: "El arte figurativo de Ferran Martí obedece a la tradición de los grandes maestros los que hicieron de la pintura la expresión auténtica de la belleza pura, inspirándose al incanto de madre natura", que em satisfan doblement: per l'èxit de l'amic i perquè puc comprovar que, de jove, la meua sensibilitat ja em funcionava.

Li he demanat, al Ferran, dues reproduccions de quadres seus: una de contemporània del primer que li vaig veure -que del mateix no ha estat possible- i una de ben recent, per tal d'il·lustrar el que el crític italià i aquest humil servidor vostre diem d'aquell noi que es deia Ferran i ara és Ferran Martí i Teixidó, pintor.

Nasi Petit

És una gentilesa de

INTELLECTE
GALERIA D'ART

Horta Novella, 125 - SABADELL